

Jacobo
Feijóo
Martín
Rodríguez

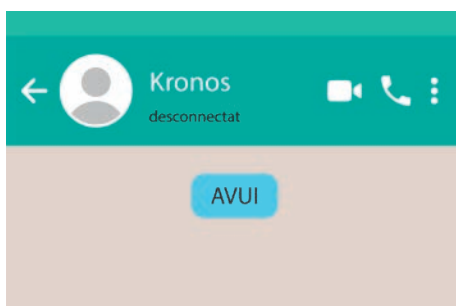
AGÈNCIA KRONOS

TU DECIDEIXES LA HISTÒRIA

Missió CLEOPATRA

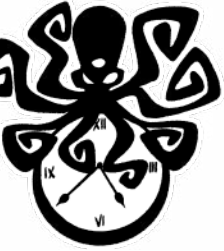
Ha passat força temps des de l'última missió amb l'Agència Kronos. No va ser senzilla de resoldre i encara et ronden els records, alguns desagradables i d'altres de més bonics.

Amb tot, hi ha alguna cosa que t'intriga. L'habitual hauria sigut que la Maria Garcia, l'Iker Echevarría, l'Iria Carballo i l'Oriol Vila t'haguessin assignat una altra aventura, però no has tornat a saber res d'ells. Mires el teu telèfon i confirmes que no hi ha missatges nous. Que estrany...

A la tarda surts a passejar. Deambules preguntant-te si ha passat alguna cosa dolenta quan observes que a la vorera hi ha uns operaris que arreglen un embornal. Una escala s'en-dinsa dins del sòl i uns quants cables grossos s'escampen per la superfície. Però alguna cosa no encaixa. Normalment sempre hi ha una o dues persones ajudant des de fora mentre que uns altres baixen al subsol, però aquesta vegada no és així: a fora no hi ha ningú.

T'acostes a l'embornal. Només hi veus una escala que es perd en la profunditat i uns llums portàtils més a baix. Inclines una mica més el cap i n'examines el voltant, quan, de sobte, una mà t'agafa pel bescoll i et fica a dins quasi a trompades.

T'alarmes. Sembla un parany! Intentes deslliurar-te del teu agressor, però més mans et subjecten. Abans que te n'adonis, t'han enfundat unes botelles d'oxigen i una màscara que et protegeix cara i ulls, molt semblant a una careta antigàs.

–Si no et posem això, la dinyaries ràpidament per falta d'oxigen –et diu una veu masculina.

–I quina pudor que fa aquí! –replica la seva acompanyant, una dona.

Et poses en tensió. Les veus que sents no semblen les dels teus amics, però tens la sensació que aquesta gent et coneix d'alguna cosa. Esperes fins que el visor de la teva màscara es desentela i llavors els reconeixes a l'instant.

–Benvingut a l'Agència Kraken.

–Deixeu-me anar, canalles! –et rebel·les. Kraken, l'agència rival de Kronos, són uns malfactors perillosos, mestres de la disfressa que no dubten a robar i traïr si fa falta.

–Calma't –respon la veu femenina–. Som @Dhampir i @Spektra. Ja ens coneixes d'altres vegades. No et farem mal, però has d'escoltar-nos amb atenció.

Desconfies, però, com que no pots fugir de cap manera, no et queda més remei que acceptar. Penses que potser podràs descobrir alguna cosa interessant que t'aclareixi el panorama.

Quan els agents de Kraken veuen que t'has asserenat, @Spektra comença a parlar:

–Han liquidat @Abrakadabra, o això pensem. Ja fa massa temps que ha desaparegut.

–I ni rastre de l'Agència Kronos –afegeix @Dhampir–. Hi ha d'haver algú poderós darrere de tot això.

–I com sé que no em mentiu? –preguntes.

Els teus segrestadors es queden un segon en silenci, però @Dhampir respon ràpidament:

–Segur que tu tampoc saps res d'ells. I, a més, han vingut a demanar-nos ajuda en Martín Pinturero i en Jacobo Marley. Una mica estrany, no trobes? No es pot dir que ens apreciïn gaire.

Tanques la boca. De Kronos, no en saps res, i els agents Pinturero i Marley treballaven per a Kronos abans de quedar-se atrapats entre dos plans espaciotemporals. Ara semblen fantasmes translúcids, encara que en realitat no ho són. Et saluden.

Sense donar-te temps a replicar, @Spektra continua:

–La Germandat Chac Mool sembla haver sigut desarticulada, cosa que ens alarma moltíssim més. Eren quasi imbatibles.

–I on ha passat tot això? –demanes.

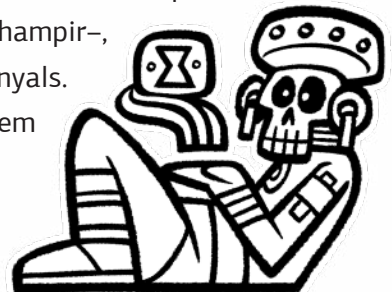
@Dhampir regira una motxilla abans de contestar-te. En treu un cub semblant al de Rubik i te l'allarga per entregar-te'l.

–A l'antic Egipte. Tant Kronos com la Germandat Chac Mool i nosaltres buscàvem la tomba de Cleopatra.

–En aquella ocasió, vam enviar dos companys nostres en lloc d'anar-hi nosaltres mateixos –afegeix @Spektra–. Abans de desaparèixer, ens van deixar un avís. Sembla que @Abrakadabra va descobrir com va morir realment Cleopatra.

–Quan vam rebre l'avís –continua @Dhampir–, l'equip va desaparèixer sense donar més senyals.

I de Kronos i Chac Mool, com he dit, no hem tornat a tenir-ne notícies. Res de res.

T'empasses la saliva. Tot això sona molt malament, però et sents en l'obligació de salvar els teus amics de Kronos... si és que encara continuen vius.

@Dhampir t'assenyala el cub estrany que t'ha entregat.

–És com l'usb de Kronos, només que aquí hauràs de combinar els girs de les peces per viatjar en el temps. Per a aquesta missió s'ha programat la clau vermell a baix + blau a dalt + groc a la dreta. Només té dos usos, un per a l'anada i un altre per a la tornada. En el segon ús has d'invertir l'ordre de la clau. No te n'oblidis!

–Hi anirem amb tu –diu @Spektra–. Cal trobar la tomba de Cleopatra i descobrir què la va matar realment. I, de pas, veure si algú de l'última missió ha sobreviscut. Per cert, només disposem de vint-i-quatre hores. Ni un minut més. Això és molt greu.

–No s'hi menja gens malament, a Egipte –interromp Jacobo Marley–. Anirem pel nostre compte, i així abastarem més terreny.

–Egipte és un lloc molt pintoresc! –exclama Martín Pinturero–. Diuen que Cleopatra tenia un nas perfecte.

–No et confies –afegeix finalment @Dhampir–. És probable que ningú surti amb vida d'aquesta missió. Ningú.

1. Si te'n vas amb @Spektra, ves a la **PÀGINA 118**.

2. Si decideixes acompanyar @Dhampir, salta a la **PÀGINA 50**.

3. I si ho fas pel teu compte?
Continua llegint a la **PÀGINA 84**.

4. També pots consultar la WikiKronos a la **PÀGINA 141**, si no saps què fer.

Tremolant, mous el cub tan ràpid com pots fins a obtenir la posició correcta, però no passa res. Com que la Maibe encara és a dos metres de tu, tornes a intentar de nou la combinació, però no funciona.

T'has equivocat. Els agents de Kronos t'havien advertit que per a la tornada havies d'introduir la combinació en l'ordre invers, no la que vas fer servir per venir.

–Saps? –et diu la Maibe abans d'assestar-te el cop mortal–. Has comés exactament el mateix error que els altres que van venir buscant el mateix.

Et preguntes si deus estar parlant dels teus amics o dels agents de Kraken, però ja no té cap sentit lamentar-se. En pocs minuts, seràs tu qui ocupi un lloc a la **mastaba** pels segles dels segles, i et sumiràs en la foscor i la fredor de la sorra del desert quan fosquegi.

Fi

**¡I NI TAN SOLS T'HAN MOMIFICAT!
 BUSCAR CLEOPATRA EN UN LLOC
 AL QUAL NO VOL ANAR NINGÚ?
 NO VEUS QUE ERA VENERADA?
 MIRA QUE ET VAM AVISAR
 QUE AQUESTA MISSIÓ SERIA
 DIFÍCIL, PERÒ RES!
 T'HO MEREIXES!**

Arribes al **nilòmetre** amb els dos legionaris. Però no veus ni rastre d'una **mastaba, necròpolis** o piràmide que et facin pensar que ets a la tomba de Cleopatra.

L'Ernestus i en Fàbius es posen els cascos i cadascun desenfunda el seu **pugio**. Retrocedeixes uns passos.

–Igual que els estrangers de l'altre dia –diu l'Ernestus–, aquells que tenien un símbol estrany d'un rellotge de sorra.

–I els del pop –afegeix en Fàbius, ja molt a prop teu–. Seràs pastura dels cocodrils del Nil. En una hora ja no quedarà res de tu.

Intentes escapar, però davant teu només hi ha un riu immens: el Nil. Vols llançar-te a l'aigua a risc que et devorin els cocodrils, però la primera estocada cau sobre tu abans que puguis fugir.

L'últim que sents és que Fàbius et diu:

–Mira que no saber que **Laverna** és la deessa dels lladres i els tramposos!

Fi

HAS DE REPASSAR MÉS EL GLOSSARI. ARA ETS UNA... "HAMBURGUESA COCODRILERA"? VINGA, INTENTA-HO DE NOU D'UNA ALTRA MANERA!

Un moment... Això no és Kronos, és Kraken!

–Algú s’ha salvat! –interromp @Dhampir en veure’t.

–Salvat? Però què ha passat? –respon.

–Els nostres agents, els de Kronos i tot Chac Mool han desaparegut sobtadament mirant de descobrir com va morir Cleopatra a l’antic Egipte i on està la seva tomba –afegeix @Spektra, i t’entrega un cub que sembla el de Rubik.

Mires el cub. És el que usa Kraken en lloc de l’usb que utilitza Kronos. Està clar que compten amb tu, però et fies?

–En aquesta missió la combinació és vermell a baix + blau a dalt + groc a la dreta. Només té dos usos, un d’anada i un altre de tornada. A la tornada has d’invertir l’ordre de la clau. Només disposem de vint-i-quatre hores per a resoldre aquest misteri. No ho oblidis i afanya’t!

Estàs a punt de contestar quan reconeixes Jacobo Marley i Martín Pinturero de cua d’ull, els exagents de Kronos que semblen fantasmes per haver-se quedat atrapats en l’espaitemps. Et somriuen insuflant-te ànims.

–Nosaltres hi anirem pel nostre compte –t’indica Martín Pinturero–. Potser podrem ajudar-te d’alguna manera.

1. Si acceptes anar-hi pel teu compte, continua a la **PÀGINA 84**.
2. Ves a la **PÀGINA 118** si prefereixes anar-hi amb @Spektra...
3. ... o a la **PÀGINA 50** amb @Dhampir.
4. Recorda que també pots consultar la WikiKronos a la **PÀGINA 141** per informar-te millor i després tornar aquí.

Escapes a tota velocitat i vas a la recerca d'Issey, el constructor, intentant que els legionaris romans no t'atrapin. Després de fer unes quantes voltes i veure com es va fent fosc, t'atures i examines les façanes de les cases d'**atovons**, per si en alguna hi ha senyals d'Issey.

Una dona gran que carrega un farcellet de plantes de **papir** nota que estàs desorientat i mira d'ajudar-te.

–Què busques?

–Necessito veure Issey, el constructor –li dius.

–Sol ser al palau, just allà –t'assenyala.

Amb por que tornin a aparèixer els romans, et dirigeixes d'amagatotis cap al palau. Als guàrdies de la porta els dius que vens des de lluny per estudiar la manera de construir a Egipte, ja que causa admiració en el teu regne. Encara que desconfien una mica de tu, t'acompanyen fins on és Issey.

El constructor està davant de diversos **papirs** que sembla estudiar. Es frega el cap afaitat concentrat.

–Hola –dius–. Vinc d'un lloc llunyà. M'han dit que la vostra forma de construcció és única en el món.

–Ah, sí? –et respon Issey, sense prestar-te gaire atenció–. Doncs he d'admetre que ho fem una mica a ull. Bé, és cert que sabem calcular algunes superfícies i àrees, però més per prova i error que no pas per càlculs.

–I com heu fet les piràmides, llavors?

Issey alça la vista dels documents i et mira. Sembla que li agrada parlar del seu ofici. Somriu i s'afanya a explicar-t'ho.

–Tot té a veure amb la nostra religió. Creiem profundament en el més enllà i construïm les tombes perquè el difunt estigui

ben proveït en la seva nova vida. Al principi enterràvem els morts al desert, i la calor els dissecava. Aleshores vam dir: «Per què no inventem alguna cosa perquè el cos es conservi?». I els sacerdots van començar a embalsamar-los.

–I continuàveu deixant-los al desert?

–Sí, a les **terres vermelles**. Però no es podia deixar una mòmia sense més ni més allà enterrada, i au... No era just. La mòmia mereix una casa per a la seva nova vida. Per això vam fer les **mas-tabes**. Posem el difunt en una sala, dins del seu sarcòfag, i en general, sota terra. Després li fem una construcció quadrangular damunt. A vegades d'**atovó**, i, si hi ha diners, de pedra.

–I les piràmides?

–Senzill: construïm una **mastaba** més petitona damunt de la primera, i després una altra i després una altra. Com que ens queda una cosa escalonada, després ho arreglem per allisar-la. Com et dic, vam aprendre a força de prova i error.

Issey torna a mirar el seu **papir**. Sembla que el preocupa alguna cosa. Et quedes pensant. Ja vas veure les piràmides maies en una altra missió, i, ara que ho penses, no són tan diferents de les egípcies, només que en les maies el difunt es posava a dalt de tot.

Mires Issey, que continua pensarós.

–Busco la tomba de Cleopatra.

–Eh? Ah, perdona, estava despistat. Sí, és un bon exemple si vols aprendre a fer-ne una al teu país. No t'he dit que a vegades enterrem en **mastabes**, però també ho fem en piràmides o en temples. Això dels temples està més de moda ara.

–I on em recomanes buscar? –insisteixes, ja notant que et dirà alguna cosa important.

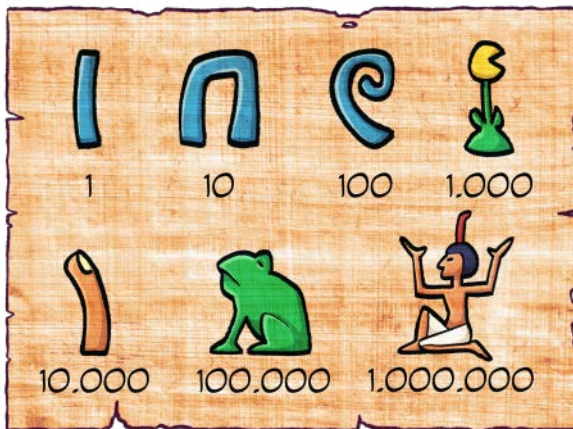

Issey esbufega, sacsejant el cap.

–Res, que no em surt. En fi... Eh, això... Jo en el teu lloc me n'aniria a Dandara, al temple d'Hathor. Allà veneren Cleopatra, de manera que no descarto que hi estigui enterrada. És una construcció impressionant! Per cert, si és veritat que vens des de lluny a aprendre com construïm, alguna cosa deus saber d'aquest tema, dic jo. Ara que t'he ajudat, crec que és just que tu també em donis un cop de mà.

Acceptes amb el cap. El constructor somriu i t'explica:

–Mira, aquest és el **papir** Ahmes. Aquí s'explica com calcular triangles. Això m'ajuda molt, però per fer les piràmides necessitem un nombre que hem anomenat *pi*. Vull escriure'l, però no sé bé com es fa. Els nostres números són aquests:

Per exemple:

$$\text{Lotus} \text{Lotus} \text{Spiral} \text{U} \text{U} \text{U} \text{U} = 2123$$

Issey torna a fregar-se el cap, pensant.

–Tinc dues opcions, però no sé ben bé quina és la correcta.

D'una banda, el càlcul que em surt és aquest,

però tot i això, quan ho repasso, n'obtinc aquest altre:

Què me'n dius? Podem provar-ho ara mateix amb una maqueta petita.

Mires els jeroglífics. Com que saps quant val pi, no hauria de resultar-te complicat calcular-lo. T'adones que els egipcis coneixien el nombre, encara que el calculaven una mica a ull.

1. Si és la resposta correcta, salta a la **PÀGINA 43**.
2. O si és continua a la **PÀGINA 95**.
3. Uf! Inventa't una excusa amable i ves a Dandara. Potser trobes alguna cosa al temple d'Hathor. Fes-ho per la **PÀGINA 62**.

